

[Arbejdsministeren]

ligt foreningsarbejde, også inden for idrætsorganisationer. Der vil altså ikke være tale om den passivisering, som hr. Jørgen Jensen var inde på.

Så siger hr. Jørgen Jensen: er det ikke fantastisk, at lønmodtagerne selv skal være med til at betale til sådan en ordning? Hvor langt kan vi ikke komme ud, hvis man via sit kontingent skal være med til at løse beskæftigelsesproblemerne i det danske samfund? Dette forslags gennemføre lse vil indebære en forhøjelse af kontingenterne på 3 kr. 50 øre om ugen - 3 kr. 50 øre om ugen. Det er ikke noget stort krav til solidariteten ude omkring, men alligevel mener hr. Jørgen Jensen ikke, at det er et krav, som man vil honorere.

Jeg har været på adskillige faglige kongresser, hvor taler efter taler har sagt: vi er parate til at betale det bidrag, der her skal betales, for at vore ældre og nedslidte kolleger, når de selv ønsker det, kan få en rimelig mulighed for at forlade arbejdsmarkedet.

Hr. Jørgen Jensen undså sig heller ikke i anden omgang for at sige, at dette var en asocial ordning. En asocial ordning! Prøv lige at tænke på, hvor meget man efterhånden har devalueret det danske sprog her i folketinget, når en ansvarlig leder i et politisk parti om en efterlønsordning med de perspektiver, der ligger i dette forslag, kan bruge adjektivet »asocial«.

Hr. Bolvig vil have mig til at skrive politisk historie med hensyn til efterlønsforslagets forhistorie. Jeg er enig med hr. Bolvig i, at der ikke med den yderste venstre eller den yderste højre fløj, men af socialdemokratiet - måske endda også socialistisk folkeparti, i hvert fald på ulige datoer - og de moderate borgerlige partier var mulighed for at få gennemført efterlønsforlaget. Det var i hvert fald mit indtryk, at forhandlingerne skred godt frem. Men det var selvfølgelig med tilfredshed, jeg kunne notere, at grundlaget for den nye regering indeholdt et klart tilsagn om, at efterlønsforlaget skulle gennemføres på den af os forudsete måde.

Så vil jeg til hr. Schak Nielsen sige, at jeg har aldrig hævdet, at alle andre tanker end vore om en efterlønsordning ikke duede. Jeg har sagt, 1) at jeg ikke har hørt dem endnu, 2) at der i hvert fald ikke er blevet fremført et realistisk alternativ. Hr. Schak Nielsen pegede vist heller ikke på noget realistisk alternativ i sidste omgang. Jeg tror, at jeg

stort set har svaret hr. Kurt Hansen og skal blot sige, at hr. Kurt Hansen siger noget forkert om vores jobtilbudsordning. De over 60-årige har ret, også efter den vedtagne lov, til at komme med i jobtilbudsordningen. Der er alene tale om den forskel, at kommunerne ikke har pligt til at opsøge de pågældende og give dem et tilbud. Men hvis de selv henvender sig i deres arbejdsløshedskasse, hvad der ville være naturligt, hvad enten de vælger at gå på genoptræning, eller de vælger at gå på efterløn, skal de have oplysninger om, at de har ret hertil.

Til hr. Jørgen Jensen vil jeg da også sige om dem, som allerede er faldet for 26 ugers reglen, at hr. Jørgen Jensen ved udmærket godt, at de har det samme krav på at komme med i genoptræningsordningen, så heller ikke på dette grundlag er der basis for nogen hetz.

Må jeg endelig sige, at jeg tror, hr. Schak Nielsen sagde noget meget rammende, da han før sagde, at den debat, der har været ført i forbindelse med efterlønsforlaget, har virket chokerende på mange af de ældre i vores samfund, men ikke på den måde, som hr. Schak Nielsen formulerede det. Jeg tror, det har virket uhyggeligt på mange ældre arbejdere, funktionærer og selvstændige i dette samfund at høre, at når de nu endelig får de samme muligheder, som højtlønnede og privilegerede grupper i dette samfund altid har haft, skal det være noget negativt, så skal det være udtryk for, at man vil smide dem ud af arbejdsmarkedet. Jeg tror, man vil få meget svært ved at finde ældre lønmodtagere og andre erhvervsaktive i vores samfund, som ikke hilser dette, at vi nu gennemfører en efterlønsordning, velkommen, og jeg tror, at vi i fællesskab fra politisk side kunne yde et positivt bidrag til debatten i Danmark, hvis vi undlod denne mistænkeliggørelse af virksomhederne og af de ældre i forbindelse med efterlønsordningen og koncentrerede os om de positive perspektiver, der ligger i forslaget.

Formanden:

Vi skulle jo egentlig ikke have en tredje omgang, men der kommer en række korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).